10 zasad, które pozwolą wychowankom efektywnie i przyjemnie przygotowywać się do zajęć.

1. Czas na odpoczynek po zajęciach.

Warto określić ramy czasowe odpoczynku oraz dozwolone aktywności. Komputer, telefon lub telewizor lepiej włączyć dopiero po zrobieniu pracy domowej.

2. Wyznaczenie stałej pory odrabiania pracy domowej

Stała pora nie oznacza, że odrabianie lekcji zaczyna się zawsze o tej samej godzinie. Dobrze natomiast, by był to stały element porządku dnia, np. po obiedzie. Można również posłużyć się budzikiem nastawionym na konkretną godzinę, który wyręczy rodziców i da zdecydowany sygnał do rozpoczęcia odrabiania lekcji.

3. Zapowiedź zbliżającej się godziny na odrabianie lekcji

Uczeń poinformowany przez rodzica o tym, że za 15 minut zadzwoni budzik (sygnał do rozpoczęcia pracy) ma czas na dokończenie ważnej dla siebie czynności, rozmowy telefonicznej, zabawy, posprzątania po zabawie i oswojenia się z myślą o czekającym je obowiązku.

4. Podkreślanie przez rodziców pozytywnych efektów pracy dziecka

Dobrze gdy odrabianie lekcji wiąże się z odczuwaniem satysfakcji z wykonanej pracy. Można to uczucie wzmocnić pozytywnymi uwagami o pracy dziecka. Obserwacja własnych sukcesów, pochwała działa na dziecko motywująco, rozwija jego inicjatywę, poczucie własnej wartości i jest zachętą do podejmowania wysiłku.

5. Rozmowa z dzieckiem o zadanej pracy domowej

Rozmowa o pracy domowej, którą ma odrobić, o tym czego może dowiedzieć się o otaczającym go świecie po jej odrobieniu.

6. Wzajemne wsparcie

W początkowym okresie odrabiania prac domowych rodzic powinien siedzieć przy biurku razem z dzieckiem. Pomoc powinna polegać na tłumaczeniu treści poleceń. Dobrze gdy rodzic czuwa nad czasem pracy i koncentracją dziecka, motywując je, dzieląc zadania na etapy. Rodzic siedzący z dzieckiem przy lekcjach zwalnia je częściowo od odpowiedzialności za swój obowiązek.

7. Dobre warunki do koncentracji

Na czas odrabiania lekcji z biurka powinny zniknąć zabawki oraz wszystkie rzeczy nie związane z nauką, przede wszystkim kuszący uczniów telefon komórkowy. Wyeliminować należy głośne dźwięki rozmów, telewizora, radia. Rodzice powinni też zadbać, by uczniowi nie przeszkadzało np. młodsze rodzeństwo.

8. Samodzielność i odpowiedzialność ucznia

Należy stopniowo wdrażać dziecko do samodzielności. Dziecko będzie bardziej zmotywowane do pracy i poczuje się za nią odpowiedzialne, gdy będzie mogło samo decydować o niektórych związanych z nią aspektach, np. wybierając przedmiot lub zadanie, od którego chciałby zacząć. W późniejszym czasie pomoc rodzica może polegać już tylko na sprawdzeniu i wskazaniu, gdzie pojawił się błąd. Im starsze dziecko, tym stopień odpowiedzialności za swoją pracę domową powinien być większy. Rodzice nadal mogą czuwać nad przestrzeganiem stałego czasu odrabiania pracy domowej. Warto razem z dzieckiem wspólnie ustalić godzinę siadania do lekcji i czas na przerwę, a nawet je zapisać i powiesić w widocznym miejscu. Krótkie odwołanie się do zapisanych ustaleń i wyrażenie przez rodziców wiary w odpowiedzialność i rzetelność dziecka może być wystarczającym zabiegiem motywującym, który kształtuje zarazem jego pozytywną samoocenę.

9. Odrabianie lekcji z chłopcami

Korzystniej jest dla chłopców, gdy nauka i odrabianie lekcji jest domeną taty, który staje się postacią szczególnie ważną dla uczniów w wieku szkolnym. Większość nauczycieli to kobiety, nauka może więc chłopcu wydawać się zajęciem mało męskim. Tata, interesując się nauką syna, pokazuje tym samym, że to obszar wart uwagi i zaangażowania.

Oczywiście pomoc mamy jest jak najbardziej mile widziana, ale warto zaangażować również tatę.

10. Zadbajmy o dobrą atmosferę przed rozpoczęciem odrabiania lekcji

Ważne, aby rodzic zachował zimną krew, gdy dziecko buntuje się i odwleka moment rozpoczęcia pracy. Najlepiej unikać awantury, odczekać aż emocje opadną, po czym wyjaśnić istotę obowiązku szkolnego oraz odwołać się do ustalonych zasad. Dzięki temu minimalizujemy u dziecka ryzyko kojarzenia zadań domowych z napięciem i stresem.

Pozdrawiamy

wychowawcy grup